

Özleyiş

– AuBaDe) · 08 Şubat 2021

Bu nasıl duygudur, bu nasıl özleyiş
Canımın içinde, can kopuyor sanki
Ölüme kadar mı, sürer bu bekleyiş
Mevlam bizede nasip eder belki.

Bir sessizlik sarar, çocuksuz evde
Öpüp, koklarken bakarsın aleme
Kim bakar ki kim, dolan gözlerine
Mevlam bizede bir kapı açar belki.

Evlad sesine hasret bu duvarlar
Ne bilsin çekmeyen yalan sanarlar
Kaç çocuğun var diye neden sorarlar
Yitirme umudunu Mevla acır belki.

Sözler dokunur konuşulur bilmeden
Gizli, gizli ağlar evladım hep benden
Bir şey gelmiyor ne yapsam elimden
Ağlama çocuğum güneş doğar belki.

Ben dedelikten vaz geçtim üzülme
Dünyaları verseler değişilmez bebeğe
Yüzünü asma doktor müjdeyi versene
Bu defa tamam de şans güler belki.

Bir yanım buz dağı, bir yanım volkan
Halden anlayan yoktur günler perişan
Canımızdan can kopar halimiz yaman
Bu rüyalar, bu hayeller son bulur belki...